olli ka toidusseſt pudo. Kauaks innimenne ſedda jouab wasto piddada, ſadik ſiis lojus, mis nigi paljo ei kannata! Mehhed ſurrid köhhotöppe ja teggid ka muud haigusſed neid arwaks; hobboſid langes ka paljo. Soldatid ollid ennamiste alles nored innimesſed, karrastamatta ja öppimatta niſuggust waewa kannatama. Hädda waewaga ſai wäggi wimaks Preiſſi raiade peäle. Üks Kinral, kedda Rootſiſt peälikuks neile olli läkkitud, teggi kül parremat ſeäduſt ja andis wäele ennam rahho, egga laſknud neid ennam öſe taewa al leris olla. Preiſſi raia peäl odeti ta Pohla wägge ja Prantſuſſi maalt rahha. Agga Pohlakad ei näitnud omma ſilmi ja rahha jäi ka tomatta. Hakkati ſiis jälle pitkaminne eddaſi marſima, wöeti ka monni lin ärra, monni teine pölletati ärra. Agga Preiſſi ja Pranburgi wallitſejal würstil olli aega kül olnud wägge nende wasto ſötta walmistada ja ſata. Mis ſiis muud, kui Rootſi wäggi piddi agga jälle koio pole ümberpöörma, ſeſt et waenlane neiſt tuggewam olli. Preiſſi wäggi olli nüüd allati nende kandus; röhhuti neid mitmes taplusſes ja aeti ühtepuhko tagga, egga antud enne rahho, ennego jo ollid Ria linna liggi ſamas. Te, kuſt nemmad läbbikäiſid, olli ſurnokehhaſid täis, ja ſured tükkid muiſt tele mahhajänud, ſeſt et hobboſed ennamiste ollid langend, ja mis neid weel ellus olli, ei jakſand ennam tükka ärraweddada.

Et meie tähtramat ſeddaſinnaſt luggu ikka weel mälletab, tulleb ſeſt, et ſeſt ſöaſt meie ja Ria maal wägga ſuur kahjo olli, mis ſel aial, kui makele tähtramatuid hakkati trükkima, mitto iſſe weel olli näinud ja piddand kannatama. Riaſt olli ennam kui kümme tuhhat meeſt Pranburgi läinud; agga neid, kes taggaſi ſaiwad, polnud poolkolmatki tuhhat, ja needki ollid muiſt haiged, ning ſurri neid paljogi pärraſt ſedda, kui omma male taggaſi ollid peäsnud. Meie ja Riama ollid paljo mehhi, ja peälegi ſuurt rahha ja hulga wilja ſöa tarwis wäljapannud. Mehhed ollid ennamiste otſa löppend, ka paljo meie Ma